

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Vita Et Morib. Ignatii Loiolæ, Qvi Societatem Iesv
Fvndavit, Libri III**

Maffei, Giovanni Pietro

Dvaci, 1585

De studio collato ad proximos adiuua[n]dos. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44004

templati omnia diligentius, ac pertentato corpore, latentem in eo vitam ex tenui cordis palpitatione sensissent. Ad hæc, intento precationi, sese non semel tum Christus Dominus, tum Virgo mater ostendit. quibus, & alijs id genus clementiæ diuinæ subsidijs in recta fide vsq. adeo confirmatus est, vt etiam si nulla exstitissent Christianæ religionis monimenta vel testimonia, nequaquam tamen dubitasset, ex ijs tantummodo quæ Deo sibi aperiente cognouerat, mortem pro defensione catholicæ veritatis oppetere. & qui paulo ante vix vocalis nosset orationis vsu, paucis mensibus tantam rerum spiritualium peritiam, ac tantam Dei familiaritatem est nactus, vt quidam, eius omnia vel dicta vel facta curiose obseruantes, intempesta nocte supplicante animaduernerint (eleuante spiritu sarcinam corporis) quatuor circiter cubitis à terra sublimè: & quidem ex cõsortio sermonis Domini (quod de Moyse scriptũ legimus) tota facie mirũ in modũ radiante.

De studio collato ad proximos adiuuandos.

CAP. VIII.

VÆ omnia, quamquam egregia atq. expetenda per se, tamen eo pluris erant in Ignatio faciẽda, quo magis erant cũ aliorum fructu & vtilitate cõiuncta. Nam in ceteris ornamentis ac beneficijs, quæ in eum Deus plena manu cõgessit, illud equidem vel præcipuum duxerim, quod in tãto perfectionis ardore nõ dedit illi spiritũ solitudinis, animumve vni sibi vacante, sed Christianæ propagandæ fidei cupidissimũ, ac mire studiosum diuinæ gloriæ, salutisq. cõmunis. Cũ igitur acta
cuius

eius in Monte serrato (quamquam ea ipsa occultissima voluerat esse) institutamq. vitæ asperitatē ac sanctimoniam vicinis locis fama vulgaret, ac nobilitatē viri præcipue, rumor (vt fit) etiam in maius attolleret, ingens hominum concursus ad eum fieri cæptus partim visendi gratia, partim etiam consulendi; quos ille vt omni conatu quàm acerrimè ad Christū adiungeret, neu squalor ille nimius, & diutina illuuias ad se adeuntibus terrorem incuteret; primum deponere sordes, & externū corporis habitum cæpit aliqua ex parte cōponere: deinde cum intelligeret difficilem in primis & ancipitem esse curationem animorum; quo cautius rectiusq. in re tanta procederet, ope diuina suppliciter etiam atq. etiā implorata, suæ conuersionis originem, ac seriem, variasq. tentationum procellas ac tenebras, & subsequutā mox tranquillitatem ac lucem, quàm accuratissime secum expendēs, demum ex iis quæ partim cælesti magistro dictante perceperat, partim etiam ipsemet experiendo cognorat, de fructuosa ratione meditandi orandique, præclaras obseruationes & saluberrima præcepta cōscripsit: qui liber (vt antea dictum est) Exercitiorum spiritualium titulo, tempore procedente deinceps ab eodē auctus atq. recognitus, & Romani Pontificis iudicio ac testimonio comprobatus, ita multos omnis ætatis atque ordinis homines tum in eligendo genere vitæ, tum in componēdis moribus, perturbationibusq. sedandis, ac præsertim in retinenda constantia salutari, mirum in modum iuuat, iuuatq. quotidie; vt iure optimo videatur hoc non in postremis numerandum esse remediis, quæ diuina bonitas hac hominum ætate vel ad corrigēda sæculi vitia, vel ad renouandam veterem Ecclesiæ disciplinam

C nam

nam clementer adhibuit. His ergo meditationibus, quos ad bonam perfectæ virtutis frugem Ignatius reperiebat idoneos, paulatim, & quasi per gradus cœpit excolere: ceteros interim precibus monitisq; prout sese dabat occasio, à vitiorum fœditate deterrens, atq; ad studium æternæ beatitudinis incitans: idq; eo libentius atq; securius, quòd communicandis iis quæ à Domino acceperat, nihil interim sibi religionis ac spiritus deperire sentiret. Nec solum venientes ad se benigno excipiebat alloquio; sed etiam inuitatus interdum ab aliis ad prandium, minime recusabat accedere; nimirum eo consilio, vt ex re & ex tempore sumpta occasione, qui se in Dei gratiam terrestri pauissent cibo, eosdem ipse vicissim spiritualibus epulis, & opportuna quapiam adhortatione reficeret. Atque in hunc fere modum adiuuante Domino permultos ad arctam salutis semitam, à via lata & spatiosa traduxit.

E graui morbo periclitatur. CAP. IX.

Ed in eiusmodi curam dum incumbit ardentius, nec tamen interea fere quidquam de assiduitate precandi, ac de quotidiana vitæ asperitate diminuit, morbum ex ingenti labore cōtraxit adeo periculosum & grauem, vt sæuiente atrociter feбри proxime ad mortem accesserit. quo tempore & oppidi magistratus periculo viri permoti, publice diuersorium illi curarunt necessariis rebus instructum; & præter aliam amicorū turbam, honestæ matronæ, quæ vitandæ pestilentia causa Barcinone sese eo receperant, certatim agrotanti assidere, & nocturnas agere excubias, perinde quasi